

DOKONÁNO JEST!

J 19,30

kázání ze soboty 26. 9. 2015, Památka VP – br. Michal Balcar

Dnešním svým kázáním zakončuji naše společné přemýšlení o Slovech z kříže. Zbývá totiž jen jediný výrok, kterým jsme se zatím nezabývali, a sice „Dokonáno jest“. Doposud jsme opatrně naznačovali, co asi Ježíš mohl prožívat během posledních okamžiků svého života. Nyní přichází úleva. Je dobojováno. Je konec.

Ježíš věděl, že vše je již dokonáno; a proto, aby se až do konce splnilo Písmo, řekl: „Žízním.“ Stála tam nádoba plná octa; namočili tedy houbu do octa a na yzopu mu ji podali k ústům. Když Ježíš okusil octa, řekl: „Dokonáno jest.“ A nakloniv hlavu skončil. Poněvadž byl den přípravy a těla nesměla zůstat přes sobotu na kříži – na tu sobotu připadal totiž velký svátek – požádali Židé Piláta, aby odsouzeným byly zlámány kosti a aby byli sňati z kříže. Přišli tedy vojáci a zlámali kosti prvnímu i druhému, kteří byli ukřižováni s ním. Když přišli k Ježíšovi a viděli, že je již mrtev, kosti mu nelámali, ale jeden z vojáků mu probodl kopím bok; a ihned vyšla krev a voda. A ten, který to viděl, vydal o tom svědectví, a jeho svědectví je pravdivé; on ví, že mluví pravdu, abyste i vy uvěřili.

Lidská rovina

„Dokonáno jest“ svádí k rychlému úniku k vyššímu smyslu. Napadne nás, že všechno tak muselo být. Vyšší smysl věcí zakrývá vše ostatní. Nikdy ale nezapomínejme, že především zbytečně umírá člověk. Člověk, který je nevinný. Ježíšova smrt je obžalobou lidství. Je to smrt zbytečná, smrt, která neměla být. Je to justiční vražda. Bylo by zásadní chybou přehlížet tuto nejjednodušší, avšak velmi důležitou rovinu pašijového příběhu. Výrok „dokonáno jest“ stejně tak nesnímá z účastníků procesu žádnou vinu. Jak ukazuje např. příběh Milady Horákové – nepoučili jsme se.

Božská rovina

Avšak evangelia líčí poslední chvíle Ježíšova života tak, že Ježíš není figurkou, kterou semlely okolnosti. Jeho smrt je nejen důsledkem zlovůle mocenských představitelů tehdejší doby, ale také Kristovým vědomým rozhodnutím. To víme, ale je velmi logické ptát se: „Co je dokonáno?“ Učedníci až později začali promýšlet, co se vlastně stalo. „Dokonáno jest“ je odpovědí na otázku, kterou lidé položili člověku hned na začátku biblického vyprávění. Ta otázka, dle mého názoru, zní: „Co je na světě nejcennější?“

Co je na světě nejcennější?

Co považujeme za nejvzácnější? V různých fázích svého života bych pravděpodobně odpověděl různě. Když mi bylo šest, považoval jsem za nejcennější stavebnici Lega, z které šla postavit stavba domu. Tak moc jsme toužil najít jí pod stromečkem na vánoce. Celý rok jsem na ní myslel a když přišel Štědrý den... byla tam. Po měsíci intenzivního hraní jsem změnil názor na otázku, co je nejvzácnější a začal si přát nového angličáka. Když jsem dospěl do gymnaziálních let, považoval jsem za nejcennější svou sbírku cedéček. Na semináři svou sbírku knih. Dnes je mi čtyřicet a za nejcennější považuji něco úplně jiného. Svou rodinu, či ještě specifičtější, své děti. Nedal bych je za nic na světě.

Každý z nás by odpověděl jinak. Filatelisté by řekli, že nejcennější je švédská známka v hodnotě 3 skillingy omylem vytištěná ve žluté barvě. Akademici by řekli, že nejcennější je dostatek citací a respekt kolegů. Hudebníci by řekli, že nejcennější je obdiv fanoušků. Jiní lidé by řekli, že je to nový Mercedes, iPhone a tak dále.

V roce 0 lidské existence lidé uvěřili, že nejcennější na celém světě je jablko. (Gn 3) Uvěřili, že je to to nejcennější, co Bůh má. To, co z něj dělá Boha. (*Budete jako Bůh...*) Proto jim jablko nechce dát. Proto si ho schovává pouze pro sebe. Satan jim ho dát chce! Nový zákon jim ukazuje, jak se mýlili. To nejcennější je jeho syn. Já bych na otázku, co je na světě nejcennější, odpověděl stejně – moje děti. Hospodin odpovídá jako já a to nejcennější co má, nám dává.

Co je dokonáno?

Dokonáno jest tedy znamená – pohleďte lidé, jak vás milují! Může být větší projev lásky? Nakonec, co my víme o tom, jaký Bůh je? Snad je všemohoucí, snad všudypřítomný, ale co my vlastně víme. Jediná věc, kterou Bible říká, že víme na jisto – miluje nás. Přesto je dnes snadné o Boží lásce pochybovat. Ale víc k tomu,, abychom mu uvěřili, udělat nemohl. „Dokonáno jest“ a pokud nám nestačí, že Bůh kvůli nám zemřel, potom nám není pomoci.

Vše mimořádně pregnatně vyjadřuje apoštol Pavel – Římanům 8,35-39 „*Kdo nás odloučí od lásky Kristovy? Snad soužení nebo úzkost, pronásledování nebo hlad, bída, nebezpečí nebo meč? Jak je psáno: „Denně jsme pro tebe vydáváni na smrt, jsme jako ovce určené na porážku.“ Ale v tom ve všem slavně vítězíme mocí toho, který si nás zamiloval. Jsem jist, že ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc, ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu.*“